

записки, компрометиращи Христо Георгиев¹⁵. В отговор редакцията на в. „Свобода“ заявява, че е недопустимо един официален вестник да публикува „подобни глупости“ и опровергава писаното: „Ние не сме из числото на вашите валийски чиновници, но знаем твърде добре, че у Ангела не се е намерило нищо повече освен един портфейл, /из когото вие нищо не можете да извлечете, защото сичко, щото е написано в него, писано е с цифри и знакове/, един револвер и една паралия /шапка/. Нашето известие не е официално, но то е вярно!“¹⁶. На същото мнение е и в. „Македония“, чийто упрек е отправен към гръцките вестници, които разпространяват неверни слухове и се стремят да „употребят това самоубийство“, да го свържат със смъртта на „един от първите българи в Букурещ“ и от „ненадейна случка“ да го превърнат в политически въпрос: „Те имаха безстыдството да потвърдят всичко това с нечутите и най-гнусни лъжи, че върху реченият Ангел Кънчов са намерили тайни записи, които доказвали това“¹⁷.

В броя си от 22 април 1872 г. в. „Свобода“ публикува статия, озаглавена „Мъдростовията на Русчушкия Синтип - философ“, в която остро се критикува редакторът на „Дунав“, позволил си да препечата дописка за самоубийството на А. Кънчев от гръцкия вестник „Византис“. В. „Свобода“ заклеява определението на „Византис“ за българските революционери - емигранти като „прости безделници и безумни хора“. „Ангел Кънчов се самоубива в Русчук, пише вестникът, а русчушкият правителствен вестник заема сведения за това самоубийство от дописката във „Византис“. Тука не е чиста работата!“ . От своя страна „Дунав“ се оправдава, че е препечатал въпросната статия не за да подкрепи съдържанието ѝ, а само да отрази мнението на „отсрещното население и от кои вестници се подкрепя“. „Читателите ни помнят, пише „Дунав“, кратките ни разяснения, които по молба на „Басърет“ бяхме дали в нашия вестник¹⁸, за начина по който се уби сам на русчущката скеля русчуклията Ангел Кънчов, родом българин. Когато обнародвахме тези разяснения, то бяхме поместили и една дописка до „Византис“, която била испроводена на тоя вестник из Букурещ, и за която научаваме сега, че са и отдавали криво значение“¹⁹.

В. „Дунав“ като че ли се стреми да омаловажи събитието и да злепостави младия революционер, на места тонът му е съвсем полицейски: „А. Кънчев от жителите на махалата Чукур чифлик в Русе, който от няколко време насам ходял без работа и обиколил доста места, беше влязъл в правителствено подозрение и дирял случай, за да побегне във Влашко“. Вестникът стига дори до там, че нарича А. Кънчев „фанатизирана глава“, който няма добро поведение и поискал да избяга в Румъния заради дългове, и след като не успял „да сполучи в предприятието си,